

GENOMINEERDEN

1. Hans Claus
2. Arie van der Krogt
3. Renée Menting
4. Geert Setola
5. Jan-Wouter Zwart

VERTAALOPGAVE

IL N'Y A PAS D'AMOUR HEUREUX

Louis Aragon, *La Diane Française* (1946)

Uit: *Oeuvres Poétiques Complètes (Deel 1, Pléiade 2007)*

Rien n'est jamais acquis à l'homme Ni sa force
Ni sa faiblesse ni son cœur Et quand il croit
Ouvrir ses bras son ombre est celle d'une croix
Et quand il croit serrer son bonheur il le broie
Sa vie est un étrange et douloureux divorce
Il n'y a pas d'amour heureux

Sa vie Elle ressemble à ces soldats sans armes
Qu'on avait habillés pour un autre destin
À quoi peut leur servir de se lever matin
Eux qu'on retrouve au soir désœuvrés incertains
Dites ces mots Ma vie Et retenez vos larmes
Il n'y a pas d'amour heureux

Mon bel amour mon cher amour ma déchirure
Je te porte dans moi comme un oiseau blessé
Et ceux-là sans savoir nous regardent passer
Répétant après moi les mots que j'ai tressés
Et qui pour tes grands yeux tout aussitôt moururent
Il n'y a pas d'amour heureux

Le temps d'apprendre à vivre il est déjà trop tard
Que pleurent dans la nuit nos cœurs à l'unisson
Ce qu'il faut de malheur pour la moindre chanson
Ce qu'il faut de regrets pour payer un frisson
Ce qu'il faut de sanglots pour un air de guitare
Il n'y a pas d'amour heureux

Il n'y a pas d'amour qui ne soit à douleur
Il n'y a pas d'amour dont on ne soit meurtri
Il n'y a pas d'amour dont on ne soit flétri
Et pas plus que de toi l'amour de la patrie
Il n'y a pas d'amour qui ne vive de pleurs
Il n'y a pas d'amour heureux
Mais c'est notre amour à tous deux

GENOMINEERDE VERTALINGEN

1. Hans Claus

Al wat je ook verwerft, je bent het zo weer kwijt
Je kracht, je zwakte, noch je hart staat als een huis
Je armen openslaan toont ongewild een kruis
Geluk dat jij omhelst wordt fijngesneden gruis
Je leven is een raadsel vol van gespletenheid
Geen liefde gunt je het geluk

Het lijkt op zo'n cohort goedwillende soldaten
Vergeefs gerekruteerd voor een te zware strijd
Hun aftocht 's avonds laat vol deemoed en vol spijt
Om trots op terug te zien geen enkel wapenfeit
Geef toe en doe je best geen tranen toe te laten
Geen liefde gunt je het geluk

Geliefde liefde, jij, mijn kruisweg vol kwetsuren
Jij, neergeschoten duif, ik koester jou in mij
Onwetende passanten gaan aan ons voorbij
Met woorden die ooit ik weloverwogen zei
Maar die jouw ogen plots niet wisten te verduren
Geen liefde gunt je het geluk

Om goed te leren leven is het al veel te laat
Weent, harten, als in koor, na d'avondschemering
Dan strekke voor elk lied gewezen tot zilverling
Laat treurnis zijn de prijs voor tere tinteling
Geschrei bij de gitaar de tol die hierop staat
Geen liefde gunt je het geluk

Geen liefde vind je ooit die zonder pijn bestaat
Geen liefde die je nooit doet bijten in het zand
Geen liefde zonder leed, ook gij doet dit gestand
Gij, liefde die ik voel voor 't lieve vaderland
Geen liefde kent de mens die hem niet lijden laat
Geen liefde gunt je het geluk
Maar niets krijgt onze liefde stuk

2. Arie van der Krogt

Er is geen liefde zonder pijn

Niets krijgt een mens cadeau, er is alleen maar lijden
Hoe sterk of zwak hij is, als hij zijn armen spreidt
Dan is zijn schim een kruisbeeld, met beide armen wijd.
Geluk dat hij omhelst, breekt af en raakt hij kwijt
Zijn leven is een vreemd en hartverscheurend scheiden
Er is geen liefde zonder pijn

Zijn leven lijkt een troep ontredderde soldaten
Die enkel zijn gekleed om op de vlucht te slaan
Wat heeft het nog voor zin om 's morgens op te staan
Als men totaal gebroken 's avonds naar bed moet gaan
Kun je dit leven noemen zonder een traan te laten
Er is geen liefde zonder pijn

Mijn lieve lief, mijn lief, je hebt mijn hart gebroken
Ik draag je in me mee als een gewonde zwaan
En al die stomme mensen, die zien ons samen gaan
De woorden die ik sprak, halen ze steeds weer aan
Terwijl ze ooit voor jou, voorgoed zijn uitgesproken
Er is geen liefde zonder pijn

Het is nu veel te laat om nog te leren leven
We storten elke nacht ons hart uit bij elkaar
Veel wroeging is er nodig voor 't raken van een snaar
Veel tranen zijn er nodig voor 'n klank op een gitaar
Met hoeveel leed wordt niet één simpel lied geschreven
Er is geen liefde zonder pijn

Er is geen liefde zonder verdriet en tegenslagen
Er is geen liefde zonder de gesel van de pijn
Er is geen liefde zonder verlept en flets te zijn
De liefde voor het vaderland is bij jouw liefde klein
Er is geen liefde die je zonder snik kunt dragen
Er is geen liefde zonder pijn
Maar liefde laat ons samen zijn

3. Renée Menting

Hoe sterk of zwak een mens ook, niets is hem ooit gegeven
En als hij zijn gevoel met open armen deelt
Dan vormt hij onbedoeld een kruis in schaduwbeeld
Omklemt dan het geluk zó vast dat hij 't verspeelt
Het snijdt hem door de ziel, dit vreemd verscheurde leven
Er is geen liefde zonder pijn

Zijn leven? Een soldaat die zonder wapens vecht
En eigenlijk bestemd was voor een ander bestaan
Wat kan het hem dan brengen zo vroeg al op te staan
Verloren en onzeker, zie hem daar 's avonds gaan
Besef dit is je leven, en slik je tranen weg
Er is geen liefde zonder pijn

Mijn mooie lief, mijn lieve lief, mijn bloedend hart
Ik draag je als een wonde vogel in mij mee
De mensen zien ons gaan, ze hebben geen idee
Ze zingen zacht de woorden die ik schreef voor ons twee
Maar die zo weer vervagen diep in je ogen zwart
Er is geen liefde zonder pijn

En leer je eindelijk leven, vervlogen is de tijd
We schreien om 't geluk dat ons steeds weer ontschiet
Wat kost het al aan wanhoop, zomaar een simpel lied
Waarom moet ieder wijsje ontrukkt aan groot verdriet
De minste rilling van genot betaald met schuld en spijt
Er is geen liefde zonder pijn

Er is geen liefde zonder pijn
Geen liefde die bescherming biedt
Je niet ontgoocheld achterliet
Ook de liefde voor het vaderland niet
Geen liefde zonder droef refrein
Er is geen liefde zonder pijn
Toch zal het altijd ónze liefde zijn

4. Geert Setola

Er is in liefde geen geluk

Niets van de mens is hem ooit eigen. Niet zijn krachten
En noch zijn zwakheid noch zijn hart. Als hij gelooft
Dat hij zijn armen opent schaduwt er een kruis
En het geluk in zijn omarming raakt geplet.
Zijn leven is een zonderling en schreïnend scheiden.
Er is in liefde geen geluk.

Zijn Leven lijkt op ongewapende soldaten,
Zij die men had bekleed met een heel ander lot.
Wat kan het nut zijn van vroeg op te staan voor hen
Die men des avonds ledig en bedremmeld vindt.
Zeg dan dit woord. Mijn leven. En bewaar uw tranen.
Er is in liefde geen geluk.

Mijn mooie lief, mijn lieve lief, mijn hart verscheurend,
Als een gewonde vogel draag ik jou in mij.
En zij daar die onwetend ons voorbij zien gaan
Zeggen mij na de woorden die ik eerder vlocht
En die terstond uitdoofden voor jouw grote ogen.
Er is in liefde geen geluk.

Het is alvast te laat om nog te leren leven.
Hoe wenen onze harten 's nachts gelijkgestemd.
Hoeveel verdriet er nodig is voor 't minste lied,
Hoeveel berouw als prijs voor vlinderige lust
En hoeveel vergt een klein gitaarrefrein aan zuchten.
Er is in liefde geen geluk.

Er kan geen leven zijn met liefde zonder pijn.
Geen liefde die je niet met wonden overdekt.
Geen liefde die je niet verformfaaid achterlaat.
En niet meer dan voor jou die voor het vaderland.
Er kan geen liefde zijn die niet van tranen leeft.
Er is in liefde geen geluk.
Maar onze liefde is het, van ons beiden.

5. Jan-Wouter Zwart

je weet nooit wat je hebt
als mens of het je kracht
je zwakte is of je hart
en als je per abuis
je armen spreidt dan is
je schaduw net een kruis
en als je je geluk
wilt grijpen wordt het gruis
een droeve scheiding is
het leven, nooitgedacht

liefdesgeluk is er niet bij

het leven is als een
ontwapende soldaat
die voor een ander lot
destijds was uitgerust
hoe zinloos wordt hij door
de morgenzon gekust
je ziet hem 's avonds terug
onzeker, uitgeblust
'mijn leven', zeg het met
een tranenloos gelaat

liefdesgeluk is er niet bij

m'n mooie lief m'n hart
verscheurende m'n schat
ik draag je in me als
een vogel die veel leed
en wie ons langs ziet gaan
zegt zonder dat hij 't weet
in navolging van mij
de woorden die ik smeed
terwijl jouw blik meteen
z'n dood betekend had

liefdesgeluk is er niet bij

te leven -- 'k heb geen tijd
te leren hoe dat hoort
hoe huilt het 's avonds in
ons hart in harmonie
hoeveel misère kost
de minste melodie
met hoeveel spijt betaal
je voor wat euforie
met hoeveel tranen voor
maar één gitaarakkoord

liefdesgeluk is er niet bij

er is geen houden van
dat niet in pijn verkeert
geen houden van dat niet
in blauwe plekken strandt
geen houden van dat niet
in fletsigheid verzandt
hooguit het houden van
je eigen vaderland
er is geen houden van
dat niet op tranen teert

liefdesgeluk is er niet bij

maar toch ik hou van jou en jij van mij